LEDEN ONTVANGEN DIT BLAD GRATIS • LOSSE NUMMERS 10 CENT

WERKEND NEDERLAND

ORGAAN VAN DE EENHEIDSVAKCENTRALE

Verantwoordelijk redacteur: J. VAN TIJN
Redacteuren: H. J. Bartels, A. C. Koenen.
Red. en Admin. Hemonylaan 27 Amsterdam Zuid Tel. 21958-90976

2e Jaargang No. 30 | WEEKBLAD | 5 November 1945

Kapitalistische Bedrijfsordening betekent nog slechtere arbeidsverhoudingen

Wat verstaat de werkende klasse onder ordening en medezeggenschap ?

Bedrijfsordening en medezeggenschap zijn woorden, waarmede veel geschermd wordt, woorden, welke zovéél voor de arbeidersklasse betekenen. Wanneer een kapitaalbezitter bedrijfsordening zegt, zal hij daarmee ontegenzeggelijk iets anders bedoelen dan de werknemers, die in het bedrijf van de kapitaalbezitter werkzaam zijn.

Voor de eerste zal het ordening van zijn kapitaal betekenen; zal het betekenen orde te scheppen in de chaos van het kapitalistische systeem van ongebreidelde winst; zal het betekenen in de plaats van de ongeorganiseerde uitbuiting de **geordende** uitbuiting te stellen. Met het verslaan van het fascisme, het voornaamste bolwerk van het kapitalisme, is tevens aan het kapitalisme zelf in de niet-fascistische landen een geweldige slag toegebracht.

Kon het zich in die landen voor de oorlog nog onder „democratische" verhoudingen handhaven, en zelfs in vele gevallen versterken, thans, nu hun voornaamste bastion genomen is, moet het, wil 't zich nog weer met enige kans van slagen restaureren, naar andere middelen uitzien. Deze middelen zullen in de onderscheidene democratische landen verschillend zijn. Dit hangt ten nauwste samen met het feit, in welke fase van ontwikkeling, enerzijds het kapitalistische stelsel, onzerzijds de kracht van de zich zo snel ontwikkelende volksdemocratie verkeert. Ook voor ons land geldt het zeer zeker, dat het kapitalistische stelsel, hetwelk tot nu toe ons gehele bedrijfsleven beheerste, een gevoelige knauw heeft gekregen bij het verslaan van het Duitse fascisme.

Olie, rubber en staal

De olie-, rubber-, staal- en andere kapitaalsbolwerken van Nederland verkeren nog in onzekerheid hoe hun positie zal zijn bij een hergroepering van de wereldmarkt. Deze onzekerheid wordt nog versterkt door het jongste gebeuren in Indonesië. — Enerzijds hunkeren ze er naar om hun oude koloniale politiek weer te herstellen, anderzijds zijn ze niet zeker, hoe Engeland en Amerika zullen reageren bij een gewapenderhand herstellen van hun koloniaal gezag van de oude stempel. De mogelijkheid is zeer zeker aanwezig, dat bovengenoemde landen, gebruik makende van bestaande troebelen hun slag zullen slaan en zo hun imperiale macht uitbreiden. Voornamelijk het Engelse kapitaal, wat zeer verzwakt uit deze oorlog is gekomen, zoekt gretig naar nieuwe koloniale mogelijkheden. Van dit oogpunt uit bezien zou het alleszins begrijpelijk zijn, dat het Nederlandse kapitaal alsnog een compromis tot stand brengt, m.a.w. buiten bemoeiing van genoemde landen om, het Indonesische vraagstuk tot een oplossing trachten te brengen. Voor het Indonesische volk is het daarbij goed waakzaam te zijn.

Ordening van onderen op

Dat we hierboven nogal uitvoerig op de positie van het Nederlandse kapitaal ingingen, was nodig, om in verband met de bedrijfsordening, aan te tonen waarom het kapitalistische stelsel, wil het zich nog met succes restaureren, naar nieuwe wegen moet uitzien. Dat het niet meer met de oude machtsmiddelen gaat, vindt zijn oorzaak in het feit van de versterking der democratie. Wanneer we dus de woorden „bedrijfsordening" en het daarmee verbondene „medezeggenschap" horen, is het goed te beseffen, dat dit voor tweëerlei uitleg vatbaar is. Aan de ene kant als de ordening van het kapitaal, wat zou betekenen een nog zekerder veilig stellen van de winst, ten koste van het levenspeil der werkers.

Aan de andere kant de ordening, welke uiteindelijk moet leiden naar de ontvoogding der arbeidersklasse. Dit laatste kan geen andere ordening zijn, dan de ordening van onderen op. Als uitgangspunt moet daarvoor ingesteld worden een behoeftenvoorziening inplaats van een productie om de winst. Bij de medezeggenschap van de arbeidersklasse in dit geordende productieproces gaat het vooral om de medezeggenschap wat er geproduceerd moet worden. Vooral nu ons land van de meeste grondstoffen is beroofd, machines zijn weggesleept, haveninstallaties vernield, belangrijke landbouwgebieden voor lange tijd uitgeschakeld vanwege de inundaties, is het de eerste jaren noodzakelijk bijzonder rekening te houden met de meest schrijnende tekorten van de werkende bevolking, met name van hen, die het zwaarste aandeel hebben bij de wederopbouw van ons land. In de eerste plaats denken we hierbij aan de transportarbeiders, mijnwerkers, bouwvakarbeiders en de zeevissers. Zij zijn het toch, die het fundament moeten leggen voor een nieuw en beter Nederland. In dit licht gezien is het misdadig om toestanden voort te laten bestaan, welke de betrokken werkers noodzaken om naar het stakingswapen te grijpen. Tegen ons wordt aangevoerd, dat het onverantwoordelijk is in deze tijd te staken. Men vergete daarbij echter, dat het veroorzaken van stakingen meer dan onverantwoordelijk genoemd kan worden.

Medezeggenschap

We toonden hierboven aan, dat de medezeggenschap vooral gericht moet zijn binnen het raam van een behoeftenvoorziening, opdat de productie van datgene, waaraan het meest behoefte is, direct de medezeggenschap in de distributie daaraan verbonden is. Het is natuurlijk heel belangrijk, dat de kolenproductie wordt opgevoerd. Deze kan alleen op het gewenste peil worden gebracht bij een consequent doorgevoerde economische medezeggenschap, een democratie, welke ook verantwoording op de schouders der mijnwerkers legt. Deze verantwoordelijkheid zal ertoe leiden, dat er geen aanmaningen van Ir. Groothof of van de z.g. erkende vakorganisaties meer nodig zijn, noch dreigementen. Integendeel, dan zal met recht de slag om de kolen ingezet worden. De mijnwerkers zullen beseffen, dat het zwarte goud, wat zij delven, uit hun handen in de handen van hun makkers in de andere industrieën wordt gelegd, welke op hun beurt weer medezeggenschap zullen hebben, wat er in deze industrieën vervaardigd wordt, n.l. datgene, waaraan ons volk het meeste behoefte heeft. Geen porceleinen jeeps in de aardewerkfabrieken, terwijl onze porceleinkasten leeg zijn, geen vlaggedoek, zolang onze kinderen geen onderkleertjes hebben!

Menswaardig bestaan

En wanneer op deze wijze onze eigen industrie weer op gang komt, de mijnen weer hun verhoogde productie afleveren aan de textielindustrie, de aardewerkfabrieken, de steenfabrieken en de schepen, welke over de oceanen varen om hout en andere grondstoffen te halen, alsook levensmiddelen, komt daar het grote distributie-apparaat. Niet alleen de distributie van de levensmiddelen, maar ook de distributie van de halfproducten en de grondstoffen dient te geschieden met medezeggenschap van de werkende bevolking. Zo zal de gehele keten gesloten worden vanaf de kolen uit de mijnen tot aan de lakens op onze bedden, alles geproduceerd en gedistribueerd door de werkende bevolking, voor de werkende bevolking. Wanneer dit alles gedragen wordt door een sociale wetgeving, welke ook hen een menswaardig bestaan waarborgt, die door omstandigheden niet in staat zijn aan het productieproces deel te nemen, dan kan er met recht gesproken worden van een bestaan van alle werkers „van de wieg tot het graf". Dan kunnen we de zekerheid met ons meedragen, dat een blijvende vrede gewaarborgd blijft!

B. BLOKZIJL

De groei van de E.V.C. in het land

In het elders in dit nummer gepubliceerde interview van Kupers, betwijfelde deze de invloed en de sterkte van de E.V.C. in het land.

Gaarne komen we tegemoet aan de twijfel en publiceren hieronder enige cijfers van kleine afdelingen in het land. Nog lang niet alle afdelingen hebben ons het laatst ingeschreven aantal leden toegestuurd. Maar het Sociaal Economisch Bureau verzamelt op het ogenblik ijverig alle cijfers betreffende het ledental.

Maarssen telt op het ogenblik een 300 leden, Jubbega 160, Oosterwolde 400, Beverwijk loopt hard naar de 1500 leden, Nijehorn 120, Munnikenburen 60, Alkmaar 560, Lochem 342, Delft bijna 500, Anna Paulowna 150, Soest 295, Vroomshoop 136.

En wat zegt Kupers van ons ledental in Hoogezand-Sappemeer, dat op het ogenblik 600 bedraagt.

Dit zijn, en we hebben dit met opzet gedaan, de kleinste afdelingen in het land. Zo zijn er nog honderden van die plaatsen, kleine afdelingen, die tezamen de grote E.V.C. uitmaken.

Het is verder niet onaardig om eens enige cijfers te publiceren van verschillende bedrijfsgroepen per 1 October.

Bouwvakken Zaandam 400 leden, Koog Zaandijk 165, Wormerveer 170, Krommenie 115.

Hout Zaandam 700.

Levensmiddelen Zaandam 714, Koog Zaandijk 292, Wormerveer 758.

Metaal Krommenie 500. Gemiddeld komen er op die plaatsen 50 leden per week bij.

De afdeling Groningen Gemeentepersoneel telt op het ogenblik 350 leden.

De afdeling Haarlemmermeer en omstreken telt alleen aan landarbeiders meer dan 1000 leden.

Wij zouden zo door kunnen gaan en een hele pagina met cijfers vullen.

Wij hopen hiermede aan de twijfel van Kupers tegemoet gekomen te zijn. En we wachten vol belangstelling enige cijfers van de zijde van het N.V.V.

Massa-bijeenkomsten van metaalbewerkers

Dinsdagavond vulden de metaalbewerkers tweemaal het Concertgebouw, als inzet van hun actie voor betere loon- en sociale voorwaarden. Er heerste een enthousiaste stemming en de sprekers van deze avond, B. Blokzijl en Bartels, werden herhaalde malen door donderend applaus onderbroken, ter onderstreping van het gesprokene. Wij komen in ons volgend nummer uitvoeriger op deze vergaderingen terug.

Van Heek zet de klok terug

Bij de afdeling dekenweverij van de N.V. Van Heek & Co. schijnt de directie terug te willen keren naar het jaagsysteem van voor de oorlog. De arbeiders werkten daar, óf aan één getouw, óf aan 2 getouwen, maar dan met een hulp. Een dezer dagen werd plotseling over de gehele linie het 2-getouwen stelsel zonder hulp voorgeschreven.

Stuurt deze onderneming, waar de wolwevers reeds in staking zijn, op een nieuw conflict aan? De dekenwevers besloten met algemene stemmen het stelsel niet te aanvaarden.

Besprekingen N.V.V.—E.V.C.

Op 13 November a.s. worden de besprekingen tussen N.V.V. en E.V.C. om tot één Algemene Vakbeweging te komen voortgezet.

OPGELET!

WERKERS TERUG IN VROEGERE DIENSTBETREKKING

Werkgevers tot terugname verplicht

Krachtens artikel 4 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 moet de werkgever een werknemer, die gedurende de oorlog zijn werk onvrijwillig heeft verloren door sluiting van het bedrijf, door uitzending naar Duitsland, door onderduiken en dergelijke, weer terugnemen. Dat is een vooruitgang tegenover de oude regeling, waar de directeur van de Rijksarbeidsdienst er over besliste, of de werkgever zulk een verplichting heeft.

Noodzakelijk is het echter, dat de arbeider zich weer meldt om te werken. Hij moet zich melden binnen een maand, nadat de gelegenheid daartoe voor hem bestaat. Wil een arbeider, die een nieuwe werkkring heeft aanvaard, naar zijn oude werkplaats terug, dan kan en moet hij zich ook bij den ouden werkgever melden. Neemt deze hem aan, dan kan hij de nieuwe dienstbetrekking opzeggen (artikel 6 lid 2 letter c). Een bijzondere vergunning voor deze opzegging is niet nodig. Dit kan echter slechts geschieden, indien de arbeider zich binnen een maand meldt, nadat de gelegenheid daartoe voor hem openstaat. Voor alle arbeiders, die nu in de gelegenheid zijn, zich op de oude werkplaats te melden, loopt de termijn dus met 14 November, een maand na het in kracht treden van het nieuwe Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen af. Wie zijn oude werkplaats wil terug hebben, melde zich dus direct. Als hij daar niet wordt aangenomen, zorge hij voor bewijzen, dat hij zich heeft gemeld, b.v. door aan den ouden werkgever een aangetekende brief te sturen, waar hij nog eens bevestigt, dat hij zich heeft gemeld en waar hij zich nog eens voor een herplaatsing meldt.

Arbeidsreserve hervat het werk

Directe practische resultaten

Positie der E.V.C. versterkt

De uitsluiting op de D.U.W.-objecten, waarover wij in ons vorige nummer schreven, heeft zich in de week van 22 tot 27 October ontwikkeld tot een machtige actie, die niet nagelaten heeft indruk te maken, zowel op de arbeiders in de andere bedrijven als op de autoriteiten. Des Woensdags stond vast, dat de arbeiders van alle objecten die het tariefsysteem wilden invoeren, uitgesloten waren. Het bleek nu, dat dit ongeveer een derde van het totaal aantal arbeiders in de Arbeidsreserve betrof. De overigen bleven in uurloon werken. De bedoeling was duidelijk.
Evenals in September j.l. beoogde ook thans de Rijksdienst (of de uitvoerende maatschappijen?) de arbeiders in verdeeldheid te voeren en het conflict te localiseren. Daar een snelle beslissing in deze situatie niet te verwachten viel, is door het E.V.C.-bestuur en de vertrouwensmannen der objecten onder het oog gezien, op welke wijze men het conflict kon bekorten. De Rijksdienst noch de Minister van Sociale Zaken waren bereid te onderhandelen. Een langdurige stagnatie van het werk werd ongewenst geacht, een strijd zonder toenaderingsmogelijkheden en met een onrechtvaardige belasting van slechts een deel der arbeiders kon op geen enkele wijze verdedigd worden. Daarom viel op Woensdag 25 October het stakingsbesluit. De vertrouwensmannen en de E.V.C. wekten alle arbeiders, die nog niet onder het accoordloon vielen, op tot staking over te gaan uit protest tegen het accoordloon, dat vroeg of laat ook voor hen zou gelden. Op Zaterdag 27 October was de uitsluiting zo goed als algemeen in de Arbeidsreserve.

Een andere opvatting

De enige belangrijke ploeg, die blijkbaar een andere opvatting had dan hun meer dan 4000 kameraden, die in de strijd stonden, was de ploeg van de puinruimers. (Een aantal kleine en verspreide werkobjecten kan buiten beschouwing gelaten worden). Wij aarzelen niet de houding van de puinruimers hier openlijk ter sprake te brengen. Hun houding is te meer bevreemdend, daar juist deze ploeg de hardste noten te kraken heeft gekregen wat hun arbeidsprestatie betreft. Het is bekend, dat de puinruimers voor hun arbeidsprestatie de slechtste cijfers hebben gekregen van de werkleiding. Het is ook bekend, dat als motief voor de invoering van het accoordloon gold: verhoging van de prestatie. Nu zijn er twee mogelijkheden: óf de cijfers, die over de productiviteit van de puinruimers gepubliceerd zijn, moeten als juist erkend worden, óf ze moeten als onjuist bestreden worden. In het eerste geval hadden de puinruimers het als een onafwijsbare plicht moeten aanvoelen, om de strijd hunner kameraden te steunen, omdat zij (de puinruimers) mede oorzaak waren geweest, dat men tot het tariefwerk wilde overgaan. In het tweede geval hadden ze deze actie kunnen aangrijpen, om te protesteren tegen de onheuse behandeling en de onrechtvaardige beschuldigingen! Zij deden geen van beide, zij waren niet solidair met hun arbeidsmakkers en zij protesteerden niet tegen de gepubliceerde cijfers, want — ze bleven aan het werk.

Een juister inzicht

De kameraden uit de Zaanstreek bleken een juister inzicht te hebben. In de loop van de week kwamen in Noord-Holland reeds 700 à 800 D.U.W.-arbeiders aan onze zijde staan. En op Zaterdag werd in gemeenschappelijk overleg besloten om op meer dan 6 objecten met in totaal ongeveer 1000 arbeiders de uitsluiting te aanvaarden resp. de staking uit te roepen. Bravo kameraden in Noord-Holland! Dit is een bewijs, dat bij u de eenheid geen leeg begrip is en dat de strijdlust leeft.
Op het object Lombok nabij Ilpendam zijn 9 man, kraandrijvers en schippers, **in particuliere dienst bij de firma Bos.** Hoewel deze mensen niets met de D.U.W.-bepalingen uitstaande hebben legden zij toch tegelijk met de D.U.W.-arbeiders op dit object het werk neer.

Ook in Dordrecht is staking op de D.U.W.-objecten uitgebroken, evenwel zonder ruggespraak met de kameraden in Amsterdam. Op Zaterdag 27 October had deze actie dus een omvang aangenomen, die ontzag en eerbied inboezemt. In één week tijd, op meer dan 30 objecten, die op grote afstanden van elkaar gelegen zijn en die tezamen méér dan 5000 arbeiders omvatten, een eensgezinde actie organiseren is werkelijk een prestatie, die er zijn mag en die de E.V.C. en haar vele militanten en vertrouwensmannen tot grote eer strekt.

Het radiobericht

Op Zaterdag kwam dan ook het bekende radiobericht. Vreemd genoeg kwam dit bericht niet bij de E.V.C. binnen en ook niet bij het Comité van Actie. Dit is een kinderachtige handelwijze, die echter door de E.V.C. niet op dezelfde kinderachtige wijze beantwoord werd. Ogenblikkelijk werd een bespreking georganiseerd met alle vertrouwensmannen der bij de staking betrokken objecten. Het resultaat dezer bespreking was het volgende advies, dat Maandagmorgen, in de dagelijkse openluchtvergadering, aan de arbeiders is voorgelegd en door deze bij acclamatie aanvaard:

„De per radio bekend gemaakte regeling houdt een zeer belangrijke verbetering in, daar het contractuele loon van 76 ct per uur eens en voor al gegarandeerd blijft voor alle goedwillende arbeiders. Bovendien is thans vastgelegd, dat ongeschikte en zwakkere arbeiders naar de wachtgeldregeling zullen worden afgevoerd en niet naar maatschappelijk steun. Daarom adviseren E.V.C. en Comité van Actie aan alle D.U.W.-arbeiders om op Dinsdag 30 October weer aan het werk te gaan."

Nog twee punten

Er blijven weliswaar nog twee punten **in deze regeling, die onze goedkeuring niet kunnen wegdragen, n.l.:**
a. **de 20%** plafondloon, waarover in het geheel niet gesproken wordt en die dus klaarblijkelijk gehandhaafd blijven. Dit is wel degelijk een vorm van tariefwerk, waartegen wij stelling nemen op de volgende wijze: wij adviseren de arbeiders om in elke ploeg de meerdere prestaties van de sterkeren ten goede te laten komen aan de zwakkeren, zodat alle arbeiders van één ploeg aanspraak kunnen maken op het uurloon van 76 cent. Indien tóch meer dan 76 cent uitbetaald wordt, dan moeten de arbeiders weigeren dit meerdere te aanvaarden. Op deze wijze kunnen de arbeiders zèlf het tariefsysteem uitschakelen. Het loon heeft weliswaar dringend een verhoging nodig, doch dit moet gelden voor alle arbeiders, dus uitgedrukt worden in het uurloon.
b. Het ontslaan van event. onwillige of saboterende arbeiders en het afvoeren van event. ongeschikte arbeiders naar het wachtgeld is aan de werkleiding overgelaten. Deze heeft in vele gevallen blijk gegeven hiertoe niet geschikt en bekwaam te zijn. Hier schuilt het gevaar van willekeurig en onrechtvaardig uitstoten van arbeiders. Wij dringen er op aan, in deze kwesties de vertrouwensmannen van de arbeiders in te schakelen. Op de vertrouwensmannen doen wij een dringend beroep, reeds thans controlerend op te treden en hierin met de grootst mogelijke waardigheid èn met verantwoordelijkheidsbesef te werk te gaan.
Deze beide punten, dus afschaffing van de 20% en erkenning en inschakeling van de vertrouwensmannen, ongeacht in welke organisatie zij opgenomen zijn, zijn direct en wel op 29 October door een delegatie van de stakingsleiding aan de directie van de D.U.W. in Den Haag voorgelegd.
Wij wachten nog op de uitslag van deze bespreking.

De delegatie der arbeiders, waarvan hierboven sprake is, werd door de directie van de D.U.W. niet ontvangen. Er moet een strafschop genomen worden!
Waarom fluit scheidsrechter Schermerhorn niet?

P. W.

Constitutie van de Wereldbond van Vakverenigingen

Samenstelling

Artikel 1.

De Wereldbond van Vakverenigingen moet samengesteld worden uit de nationale Vakverenigingsorganisaties, welke zich bij haar aansluiten op het tijdstip van de definitieve aanneming van deze constitutie en die, erbij komende nationale Vakverenigingsorganisaties, die de grondbeginselen en doeleinden, uiteengezet in deze constitutie, onderschrijven en daarna tot aansluiting worden toegelaten in overeenstemming met art. 2. Als algemene regel moet aansluiting worden beperkt tot slechts een enkel nationaal Vakverenigingscentrum van ieder land. Evenwel kan, waar dit te rechtvaardigen is, het recht van aansluiting worden toegestaan aan meer dan een nationaal Vakverenigingscentrum of individuele nationale Vakverenigingsorganisatie.
Slechts bonafide Vakverenigingsorganisaties moeten worden toegelaten als leden van de Wereldbond van Vakverenigingen. Het Uitvoerend Comité moet de macht hebben, om van iedere organisatie te verlangen, die inlichtingen te overleggen, welke het uitvoerend comité noodzakelijk kan oordelen. Het uitvoerend comité moet eveneens de macht hebben, de handelingen van elke aangesloten organisatie na te gaan, om, indien zij dit noodzakelijk oordeelt, het bonafide Vakverenigingskarakter van zulk een lichaam te verzekeren.

Artikel 2.

De toestemming of weigering van een aanvrage tot toelating, door enige later bijkomende vakverenigingsorganisatie, volgende op de definitieve aanneming van constitutie, moet in eerste plaats worden beslist, door het uitvoerend comité, onderworpen aan de beoordeling door de Algemene Raad en het Congres. Een beslissing van het uitvoerend comité of van de Algemene Raad, om een Vakverenigingsorganisatie tot aansluiting toe te laten, moet in werking treden, wanneer zij is genomen en aan zulk een organisatie moeten alle voorrechten worden toegestaan en alle verantwoordelijkheden van het lidmaatschap moet zij op zich nemen, hangende de beoordeling van zulke beslissingen, zoals bovenbepaald. Het uitvoerend comité, de Algemene Raad en het Congres moeten die stappen ondernemen, bij het toestemmen of weigeren van toelating aan een Vakverenigingsorganisatie, die, naar zij geloven, het best de doeleinden en oogmerken van de Wereldbond van Vakverenigingen tot stand zullen brengen.

DE STRUCTUUR VAN DE WERELDBOND VAN VAKVERENIGINGEN

Artikel 3.

De structuur van de Wereldbond van Vakverenigingen moet bestaan uit:
Het Wereldvakverenigingscongres;
De Algemene Raad;
Het Uitvoerend Comité;
Het Uitvoerend Bureau.

(Wordt vervolgd)

EERVOLLE VERMELDING UIT GRONINGEN

Onze vriend J. Kannegieter, Kamerlingh Onnesstraat, bracht 26 October 1945 zijn 51ste nieuwe lid voor de E.V.C. aan. Wij feliciteren Kannegieter met dit succes en stellen zijn activiteit ten voorbeeld aan de werkers in het gehele land.

De Plaatselijke Raad der E.V.C.

Request van Distributie-ambtenaren aan de regering

De bond van Distributie-ambtenaren in Nederland heeft zich met een request tot de Raad van Ministers gewend.
Excellenties,
Geven eerbiedig te kennen de ondergetekenden: J. Swalef en J. F. A. Brands, distributie-ambtenaren, beiden wonende te Venlo, domicilie kiezende aldaar aan de Hamburgersingel 53 ten kantore van den advocaat Mr. E. Janssen, handelende ten deze als voorzitter en secretaris van het voorlopig Hoofdbestuur van de Bond van Distributie-ambtenaren in Nederland i.o.,
dat zij zich d.d. 1 Mei j.l. met een circulaire — copie hierbij — hebben gewend tot de Distributie-ambtenaren in Nederland, teneinde te geraken tot de oprichting van een Bond van Distributie-ambtenaren in Nederland; dat deze poging om contact te krijgen een groot succes is geworden;
dat zij vervolgens in Juni en begin Augustus 1945 nog een tweede en derde circulaire aan alle collega's hebben laten uitgaan, waarvan eveneens afschriften hierbij;
dat zij ter adstructie daarvan nog willen aanvoeren:
't Zou voor menigen Distributie-ambtenaar, die gedurende ruim 5 jaren zijn verantwoordelijke taak tot tevredenheid heeft vervuld, daarbij nog vaak hulp verlenend aan onderduikers, een grievende teleurstelling zijn, nu zonder meer te worden afgedankt. Indien 't al niet een wettelijke verplichting der Regering is, voor deze trouwe ambtenaren te zorgen, dan moet men toch zeggen, dat dit een morele, sociale zorg der Regering alleszins moet zijn. Reeds direct na de bevrijding kwamen in verschillende branches betrekkingen vacant; vele met goede vooruitzichten. De Distributie-ambtenaar bleef echter op zijn post. Hij dient het land in moeilijke tijd, laat het land hem niet vergeten bij gewijzigde omstandigheden. Hij laat zijn werk niet in de steek en getuigt van grote vaderlandsliefde. Niet allen vallen onder dit verzoek. Zij die niet voldaan hebben, of die in het oplevend zaken- en bedrijfsleven willen terugkeren, zij hopen elders hun brood te kunnen vinden.
Maar is er ook een toekomst voor den Distributie-ambtenaar? Voor hem en de zijnen? Daarvoor moet gezorgd worden. Daarom rekent hij op uwe hulp, Excellenties. Hij meent daartoe gerechtigd te zijn. Dat is de bedoeling van dit request. De Staat vervulde zijn taak jegens den Distributie-ambtenaar, zoals deze steeds de zijne jegens de Staat vervuld heeft. Hij is als ambtenaar geroutineerd; hij kent het werk. Voor de Staat dus ook profijt als hij een dergelijk iemand aanstelt; hij is te vertrouwen, ten volle. Hij biedt zijn diensten nu aan, aan de Overheid, de Staat, zijn tegenwoordigen werkgever allereerst, doch verder aan de Overheid in het algemeen, voor het ogenblik dat hij uit zijn tegenwoordige werkkring moet verdwijnen. Hij wenst dan in andere Staatstaak gesteld te worden, gezien zijn ambtelijk bestaan. Ook dan zal hij zijn beste krachten wederom geven aan die Overheid, die hem haar belangen toevertrouwt. Ze hebben nu ook maar een arbeidscontract, doch werken als alle andere ambtenaren, die een sterker verband met de Overheid hebben, terwijl toch hun taak en het bedrijf, waarin zij werken, van de allerhoogste importantie is.
Daarom wordt beleefd verzocht aan uwe Raad, om wanneer Distributie-ambtenaren op non-activiteit komen buiten hun schuld, hen in aanmerking te doen komen voor een hen passende Overheidsbetrekking en het daarheen te willen leiden, dat ook de Bestuursorganen van Provincies en Gemeenten dezelfde gedragslijn zullen volgen.
Vertrouwende op een gunstige beschikking, de van uwe Excellenties dw. dnrs.

J. SWALEF, Voorzitter.
J. F. A. BRANDS, Secretaris.

EENHEID ONDER HET ENSCHEDESE P.T.T.-PERSONEEL

Dezer dagen is te Enschede een afdeling van de B.N.P.T.T. opgericht. Daarmee is tegemoet gekomen aan het reeds vóór de oorlog bij het P.T.T.-personeel levende verlangen naar één grote vakcentrale zonder onderscheid van religieuse of politieke overtuiging. De afdeling telt thans 41 leden; secretaris is: J. Blok, Velveweg 11, Enschede. Voor de B.N.P.T.T. ligt belangrijk werk te wachten. De lonen bij het „Staatsbedrijf" zijn immers nog altijd spreekwoordelijk laag.

De 24-urige proteststaking van de bouwvakarbeiders

Tegen loonsverlaging van *f* 10 – *f* 13 per week

Toen in September 1944 de laatste fase van de oorlog werd ingezet, die voor een belangrijk gedeelte op Nederlandse bodem werd uitgevochten, was het voor ons duidelijk, dat dit haar sporen zou achterlaten.
Dat het zo is weet een ieder, die het Zuidelijke gedeelte van ons land heeft bezocht; steden en dorpen zijn gedeeltelijk of geheel verwoest.
De bevolking leeft daar op de meest ondenkbare wijze; bunkers en alle mogelijke hokken zijn er ingericht tot woonverblijven.
Zij rekenen erop, dat Nederland snel zal worden opgebouwd, opdat iedere Nederlander weer zijn eigen huis zal hebben.

Een taak voor de bouwvakarbeiders

Dat de bouwvakarbeiders van Nederland in deze streek een belangrijke taak te vervullen hebben, staat buiten twijfel. Zij zijn zich daar volkomen van bewust; hun bereidheid werd na de bevrijding direct bewezen, velen trappelden van ongeduld om aan de arbeid te gaan.
In Amsterdam b.v. wilden zij niet wachten tot zij een oproep kregen, neen, zij vormden een commissie en deze ging op kosten van de werkloze bouwvakarbeiders naar het Zuiden van het land om daar werk voor zich en hun makkers te zoeken.
Met als resultaat, dat tientallen al vele weken in Limburg werken aan de opbouw. In de overige Zuidelijke provincies zijn intussen ook honderden bouwvakarbeiders te werk gesteld. Zij doen dat met overgave, omdat zij weten, dat door hun arbeid het Nederlandse volk weer van woningen en fabrieken zal worden voorzien.

De offers, die zij brengen

Zij zijn het, die evenals in de bezettingstijd, hun gezinnen weer moeten achterlaten.
Zij zijn het, die leven onder de meest slechte verhoudingen.
Huisvesting en kleding laat heel veel te wensen over, voedsel is in vele plaatsen uitstekend, in andere plaatsen absoluut onvoldoende. In de meeste plaatsen aanvaarden zij hun dagtaak zonder dat zij 's morgens een kop warm drinken hebben gehad.
Op vele plaatsen, waar zij zijn ondergebracht, is er geen verwarming; wanneer men zich dan wil bedenken, dat hun verblijfplaatsen in vele gevallen grote stenen gebouwen zijn met betonnen vloeren, dan vraagt men zich af, wat moet dat straks worden.
De was- en slaapgelegenheid zijn zeer zeker voor verbetering vatbaar, alles bijeen genomen zijn de toestanden waaronder zij moeten leven slecht.

De lonen

Voor 1 October varieerden de lonen tussen de *f* 48.- en *f* 55.- per week, plus reis- en verblijfkosten. In het algemeen was men tevreden over deze lonen. Er werd inderdaad opgebouwd! Het was in goede handen, totdat de minister van Sociale Zaken in samenwerking met het College van Rijksbemiddelaars een nieuwe loonregeling vastlegde. Deze hield in, dat het contractloon, geldende voor de plaats waar men werkt, aan den arbeider wordt uitbetaald. Wanneer het loon op de plaats van inwoning hoger is, kan de vrouw het verschil eens per week aan het G.A.B. ontvangen.
Voorts moest de arbeider *f* 1.- per dag kostgeld betalen en zou 5 reisuren per verlofbeurt uitbetaald krijgen. Regel was dat men iedere week naar huis ging! Neen, zeiden de Minister en het College van Rijksbemiddelaars, dat moet eens per 14 dagen worden voor de gehuwden en eens per 4 weken voor ongehuwden. De protesten van de arbeiders tegen deze belangrijke verslechteringen waren algemeen.

Zelfs ontstonden hier en daar spontane stakingen, die mede op advies van de E.V.C. weer spoedig opgeheven werden.

Naar aanleiding van deze protesten zijn er enkele wijzigingen aangebracht: de gehuwde arbeider behoeft geen kostgeld te betalen en de oude verlofregeling is zo goed als over het gehele front aangehouden.

Maar vastgesteld moet worden, dat de arbeiders over het algemeen een loonsverlaging hebben van *f* 10.- tot *f* 13.- per week.

Pogingen tot overleg

De pogingen van de E.V.C. om langs de weg van het overleg de ingevoerde maatregelen ongedaan te maken, hebben schipbreuk geleden.
Na per 1 October telegrammen en brieven te hebben verzonden aan Minister Drees, het College van Rijksbemiddelaars en den Directeur van de wederopbouw, kregen wij Maandag 8 October een telegram van het college van Rijksbemiddelaars, dat luidt:
„U kunt onderhandelen, maar u moet van tevoren verklaren u bij mijn beslissing neer te leggen."
Onnodig te zeggen, dat wij op een dergelijke uitnodiging niet zijn ingegaan.
Wel zijn er twee bestuurders Dinsdag 9 October naar Den Haag geweest met het doel den Minister te spreken, zijn tot driemaal toe bij hem aangediend, maar de Minister vond het beneden zijn waardigheid om hen te ontvangen.
Wel mochten wij nog een brief ontvangen van den Minister, waarin hij nog eens nadrukkelijk vaststelt, er niet aan te denken op zijn eens genomen besluit terug te komen, dus de verslechteringen zijn onherroepelijk.

De 24-urige proteststaking

In openbare vergaderingen hebben wij met de arbeiders deze houding van het College van Rijksbemiddelaars en den Minister besproken, met als gevolg, dat zij besloten ongeacht hun politieke of religieuse overtuiging, een protest te laten horen, welk tot uitdrukking zou worden gebracht in een 24-urige proteststaking.
Donderdag 25 Oct. staakten de bouwarbeiders en wij stellen vast, dat deze staking goed is geslaagd, in enkele plaatsen was hij volkomen en andere plaatsen gedeeltelijk.
Ter verduidelijking is het wel goed te zeggen, dat de E.V.C. geen 24-urige proteststaking voor alle bouwvakarbeiders had afgekondigd; wij hebben ons gewend tot die plaatsen, die wij voor deze actie belangrijk achten.
Op enkele werken zijn er solidariteitsstakingen uitgebroken, zoals op Schiphol, waar de nieuwe loonregeling niet is doorgevoerd, 1400 arbeiders staakten daar de arbeid.
Het optreden van de daar aanwezige ingenieurs, die het spreken van een functionaris van de E.V.C. beletten, heeft voor hen niet het beoogde doel bereikt.
Zij wilden zich toch laten gelden; toen de arbeiders besloten hadden te staken, verboden zij de chauffeurs deze terug te brengen naar de stad. Dat was geen bezwaar, demonstratief zijn we toen, nadat we onderweg nog versterking hadden gekregen van enkele honderden arbeidsreservisten (die ook in staking waren gegaan tegen de invoering van accoordwerk) naar de stad getrokken.

Wat wij eisen

Geen verslechtering, doch verbetering van de toestanden.
1. Uitbetaling van de lonen van voor 2 October voor hen die daardoor schade hebben.
2. Betere voeding, huisvesting en kleding.
3. Iedere arbeider zowel gehuwd als ongehuwd, elke week met verlof.
4. Erkenning van de E.V.C
5. Reisgelegenheid voor ieder die buiten zijn woonplaats arbeid verricht, des Vrijdags.

M. B.

Wat doen de metselaars ?

Er wordt tegenwoordig veel gesproken over de chaos in het bouwbedrijf, ook over de radio.
Wij metselaars en opperlieden in Amsterdam beschikken niet over radio, maar alleen over onze krant en willen wij toch ook wel eens een woordje meepraten over de toestanden bij ons, omdat wij er midden in zitten en het dus beter kunnen beoordelen dan buitenstaanders. We moeten even in de historie teruggaan.
Na de oorlog 1914-1918 was er veel werk in de bouwvakken en dus ook voor ons, metselaars en opperlieden.
De depressie kwam en vanzelfsprekend waren er „goede vaderlanders" bij de patroons en namen verschillende werken aan, zo goedkoop mogelijk. Zij recruteerden jongens, die zij lage lonen konden uitbetalen en de andere patroons die nog met ouderen werkten eisten meer werk, vlugger en vlugger. Het jaagsysteem deed zijn intrede. Zij moesten concurreren met de anderen. Natuurlijk kwamen er honderden en honderden op straat te lopen. Er waren immers werkkrachten zat.
Vooral voor de vakmensen een hard gelag.
De grote staking in Bos en Lommer kwam, waar bleek dat de eenheid van de werkers groter was dan er wel gedacht werd.
De oorlog kwam tussenbeide en wierp alle goede voornemens over de verder te organiseren eenheid omver.
De gehate Wehrmacht schakelde zich in en.... schakelde ons ook in door middel van de patroons.
Deze heren speelden dezelfde rol als vóór de oorlog met dat verschil, dat ze nu abnormaal grote winsten maakten. De arbeiders hadden niets te zeggen. De stok achter de deur.... uitzending naar Duitsland hielden zij steeds gereed.
De oorlog is voorbij en wat zien we nu? De heren gaan zonder schaamte naar de platgeschoten steden en dorpen en wij kunnen ons weer bij hen vervoegen om werk. De grote patroons verdienen nu weer aan de ellende van hun landgenoten, waaraan zij in zover zij zich schuldig gemaakt hebben aan collaboratie (en dat zijn er heel wat), medeplichtig waren.
Velen van ons denken er niet aan om bij deze patroons weer hun steentje aan de draad of hun wagen stenen aan de hijs te hangen.
Wij willen werken aan de opbouw, maar niet bij deze patroons.
Laten wij ons organiseren in de E.V.C. in zover dat nog niet gebeurd is, opdat wij de kracht vinden om al deze grieven voor 100% uit de weg te ruimen en die wegen kunnen bewandelen, die leiden naar goed werk en een menswaardig bestaan.

J. B. te A'dam.

Laatste nieuws

DRAKA-conflict: een volledige overwinning voor het personeel

Geen N.S.B.-sters in het bedrijf

Woensdagmorgen vond er een bespreking plaats tussen de directie van de Draka en het desbetreffende E.V.C. bedrijfsbestuur.
In deze besprekingen is door de directie medegedeeld, dat de werkzaamheden hervat zullen kunnen worden, omdat zij (de directie) over voldoende bonafide arbeidskrachten kan beschikken. De werkzaamheden zullen dus zonder N.S.B.'sters verricht worden.
Deze mededelingen zijn Woensdagmiddag ter kennis gebracht van de voltallige personeelsvergadering. In die personeelsvergadering werd besloten Maandag a.s. het werk te hervatten.

Een volledige overwinning voor de werkers bij de Draka! Het standpunt, wat zij innamen, n.l. dat er genoeg bonafide werkkrachten beschikbaar zijn, is volkomen juist gebleken.
Dit geldt ook voor alle bedrijven in het land, N.S.B.'ers behoren niet in de bedrijven thuis.
Een woord van hulde aan de werkers van de Draka voor hun uithoudingsvermogen. Een woord van hulde aan de bestuurders van de bedrijfsgroep Draka der E.V.C.
Uit deze actie blijkt wat eenheid vermag.
We komen in ons volgend nummer uitvoeriger op deze zaak terug.

MEDEDELING AAN DE E.V.C.-AFDELINGEN IN NEDERLAND

Hierbij delen wij mede, dat geen één plaatselijke E.V.C. afdeling behoeft te zorgen voor Contributieboekjes, omdat wij deze reeds hebben laten aanmaken, zodat deze met 1 December aan de afdelingen zullen worden toegezonden.
Wij verzoeken daarom alle Plaatselijke penningmeesters het aantal boekjes wat zij nodig hebben zo spoedig mogelijk aan de Hemonylaan 27, Amsterdam, bekend te maken.

Penningm. voorl. Land. Leiding

Arbeidsreserve

Vergadering in het Concertgebouw

Het is nog niet lang geleden, dat ik een bestuurder van een vakgroep van het N.V.V. de vraag hoorde stellen: Hoe komt het toch, dat onze vergaderingen zo slecht bezocht worden? Is er zo weinig belangstelling voor de Vakbeweging?
Ik zou deze bestuurder de raad willen geven: steekt uw licht eens op bij de E.V.C.; deze verstaat het toch nog altijd om het Concertgebouw behoorlijk bezet te krijgen bij haar vergaderingen.
Zo ook op 26 October, toen de afdeling Arbeidsreserve daar een openbare vergadering had belegd. De zaal was dicht bezet en wat verheugend is, er was een behoorlijk aantal vrouwen bij, die getuigden mede te leven met de strijd van de mannen.
Smit van de Arbeidsreserve, die direct na de opening door den voorzitter het woord kreeg, behandelde uitvoerig het ontstaan en het verloop van de actie bij de D.U.W. Spr. toonde met felle verontwaardiging aan, welke middelen de reactie gebruikt om de arbeiders om de tuin te leiden.
De tweede spreker M. Boellaard zeide, dat het mogelijke was gedaan om stakingen te voorkomen en haalde tal van voorbeelden aan.
Maar, riep spr. uit, wanneer de reactie de strijd opdringt, dan staan wij ten allen tijde aan de zijde der arbeiders.
Vervolgens ging spr. over tot de bespreking van de 24-urige proteststaking van de bouwvakarbeiders, waarover elders in dit nummer geschreven is.
De landelijke voorzitter, B. Blokzijl, zag het conflict van de D.U.W. als een voorpostengevecht, waarbij het van de uitslag afhangt, van welke omvang de volgende slag zal zijn.
Over de berichten omtrent de fusie tussen E.V.C. en N.V.V. verklaarde spr., dat dit niet een fusie zou zijn tussen de leiders van beide Centrales, maar een eenheid van de arbeiders der E.V.C. en het N.V.V.
Het was een enthousiaste vergadering en de uiteenzettingen van de verschillende sprekers werden met de grootste aandacht aangehoord en dikwijls met donderend applaus onderstreept.
Rest ons nog de vocale en muzikale medewerking te vermelden en te prijzen. Bergerette bracht met succes enige liederen ten gehore, terwijl de 15-jarige Jopie Wolfgram met haar accordeon de harten van de bezoekers stal.
Een uitstekende vergadering!

J. B.

GROTE OPENBARE VERGADERING TE BUSSUM

op 5 November a.s.

in de bovenzaal van „CONCORDIA", aanvang 7.30 uur.

Spreker:

A. C. Koenen,

Onderwerp:

De les van Rotterdam !

Voor deze vergadering zijn de besturen der andere vakorganisaties uitgenodigd, naar aanleiding van een manifest, dezer dagen door de „Raad van Vakcentralen" uitgegeven.

EENHEIDSVAKCENTRALE
Afd. LEIDEN

Grote Openbare Vergadering op Maandag 5 November a.s. in de Foyer van de „Stadszaal".
Spreker: M. Boellaard uit Amsterdam.
Medewerking van een muziekgezelschap uit Den Haag. Entree 25 cent
Zaal open 7 uur - Aanvang 7.30 uur

Kupers laat zich interviewen in België

Maar waarom zo geringschattend over de E.V.C.?

Het is nu eenmaal de taak van een verantwoordelijk redacteur om alle vakverenigingsbladen door te lezen en te bestuderen. Ook buitenlandse, indien mogelijk. En zo zijn we dus getrouwe lezers van de twee Belgische Vakverbondsbladen, welke in de Franse en Vlaamse taal verschijnen.
Met stijgende verwondering lazen we in het nummer van 20 October j.l. (de Vlaamse editie) een interview van E. Kupers, welk hij had toegestaan aan de redactie van bovengenoemd blad.
Wij citeren:

„Wij hebben van het begin af weerstand geboden en steeds met het doel onze organisatie te steunen, om ze dan volledig clandestien (illegaal Red. W.N.) te maken."

Kameraad Kupers zal het ons niet euvel duiden, dat wij op deze, zijn uitspraak, iet of wat dieper ingaan, op het gevaar af verweten te worden, oude koeien uit de sloot te halen. Wij moeten echter in deze opklarend werken, juist omdat wij de eenheid willen, ook met de N.V.V. arbeiders.

Kleinigheden

Wij spreken vanzelf niet over de kleinigheden zoals „excursies naar Duitsland (in 1940), op het podium met Woudenberg en consorten (1941), commissariaten aanvaarden over de wederrechterlijk ontbonden confessionele vakbonden (Juli 1941)". (Zie noot onderaan artikel). Wij geloven en hopen dat al diegenen, die daaraan schuldig waren, verdwenen zijn of gauw zullen verdwijnen.
Maar wij wijzen op de feitelijke onjuistheid, zo willen wij het noemen, van de verklaring van Kupers in het Belgisch blad, als zou het N.V.V. van het begin af weerstand geboden hebben, enz.

Weerstand?

Van het begin af hebben de bestuurders van het N.V.V. óf niets gedaan, óf zijn blijven zitten op de plaatsen waar ze niet meer behoorden te zitten. Maar ze hebben in geen geval weerstand geboden, ze zijn niet ondergedoken, ze hebben hun leden niet opgewekt tot verzet tegen den onderdrukker, ze hebben de vakbewegingsstrijd niet ondergronds georganiseerd en er was dus van een clandestiene Moderne Vakbeweging geen sprake.

Koos Vorrink zegt!

En we citeren een uitspraak van Koos Vorrink op een vergadering in Enschede, waarin hij zeide: „Ik denk aan de droevige houding en aan het lot dat het eens zo trotse en machtige N.V.V. beschoren was door de slappe houding van haar leiding. Zo kon het gebeuren dat op een gegeven ogenblik naast de vakbondsbestuurders een N.S.B.'er op het podium kwam om te spreken. Ik weet dat de Eenheidsvakbeweging in Twente een grote aanhang heeft. Dit komt m.i. omdat al die leden voelen, dat in het N.V.V. niet het mes gezet wordt, zoals het hoort". Wij hoeven aan deze critiek niets toe te voegen.
Kupers zegt verder: **„Wij waren de mening toegedaan in de Vakbeweging en zoals u weet, bijna het gehele Nederlandse volk, dat wij na de oorlog tot meer eenheid en tot een enkele organisatie moesten komen. Reeds in 1941 wendden wij ons tot de Rooms-Katholieke, Christelijke en Protestantse organisaties en neutralen ten einde de organische strekking van de Vakbeweging te verwezenlijken."**
En daaruit vloeide voort de samenwerking van de drie Vakorganisaties in het Overkoepelingsinstituut. En dat is in tegenspraak met hetgeen Kupers eerst zeide, dat hij de eenheid op Vakbewegingsgebied direct na de illegaliteit wilde verwezenlijken.
En verder zegt Kupers: „Op het laatst van de oorlog werden nieuwe bonden opgericht, die zich als doel stelden de volledige eenheid van de arbeiders te verwezenlijken. Deze eenheidssyndicaten begonnen practisch hun eerste werkzaamheid in 1944 en hebben inplaats van de eenheid, alleen dit resultaat bekomen, dat er inplaats 3 nu 4 Vakverbonden zijn en ze aldus nog meer verdeeld staan."

Het kostte offers!

Inderdaad. Na lange, moeilijke en ten koste van vele mensenoffers slaagden de stichters van de Eenheidsvakcentrale er in om in de illegaliteit een eenheidsorganisatie van de werkers op te richten. In de bedrijven hield men illegale besprekingen, met gevaar van hun leven werden 's avonds vergaderingen georganiseerd. Katholieke, christelijke, sociaal-democratische, communistische arbeiders zagen eindelijk het begin van hun ideaal verwezenlijkt. Zij stichten de Eenheidsvakcentrale.
En dat was zeer zeker direct na de bevrijding algemeen bekend. En toen was het tijd geweest voor het N.V.V. om niet meer als oude Vakbeweging terug te komen. Niet wij, de E.V.C. is de vierde Vakcentrale, maar het N.V.V. is dat geworden. Het N.V.V. had afgedaan. Nieuwe vormen hadden zich baan gebroken. De werkers hebben dit begrepen en meldden zich met tienduizenden.

Kupers vindt het moeilijk!

Op de vraag of deze Eenheidsvakbeweging sterk is in Nederland, antwoordt Kupers: Het is tamelijk moeilijk te bepalen, omdat er geen enkel middel van controle op het aantal opgegeven leden bestaat. Een feit is het, dat er in de mijnstreek van Zuid-Nederland een zekere groepering zich toen tamelijk heeft ontwikkeld (12.000 leden! Red. W.N.). Verder hebben ze nogal aanhangers in enkele grote steden, bijzonder in Amsterdam (nogal aanhangers.... slechts 41.000 leden en.... te controleren. Red. W.N.).

Oncontroleerbaar?

Oncontroleerbaar? Alléén aanhangers in de grote steden en alléén aanhangers in Twente en alléén aanhangers in het kolengebied.
Kupers geeft dàt toe, omdat hij wéét, dat onze organisatie daar tienduizenden leden telt. Maar als hij het éne weet, kàn hij het andere ook weten, dan kan hij ook weten, dat op het platteland en in diverse provinciesteden de E.V.C. haar aanhang eveneens met honderden en duizenden telt. Wij bevelen daarvoor ons artikeltje in dit nummer aan, waarin een overzicht gegeven wordt van de groei van de E.V.C. op het platteland. Wat te zeggen van Deventer met 4000 leden, district Heerenveen met 2000 leden, Maarssen met ruim 300 leden, om nu slechts enige plattelandsgemeenten te noemen!

Waarom zo wantrouwend?

Wij vragen den heer Kupers, waarom zo wantrouwend tegenover een organisatie, waarmee men de eenheid wil? Zeggen wij van het N.V.V., dat het cijfer van 180.000 door Kupers in België genoemd oncontroleerbaar is? Wij zeggen dat niet. Wij noemen slechts op waar de E.V.C. haar leden heeft. En waar wij onze leden hebben, kan het N.V.V. ze niet hebben.
Als wij b.v. in Rotterdam 4 à 5000 leden in de haven hebben, dan hèbben wij die en het N.V.V. niet en omgekeerd zou het ook kunnen zijn!

Een onduidelijke uitspraak

Rest ons nog uit het interview op te diepen een zeer onduidelijke uitspraak van Kupers en wel de volgende:
„Ik geloof echter dat er bij de Rooms-Katholieken en de Christelijken de illusie (in het Vlaams wordt hier bedoeld: mening) bestaat, tot één organisatie over te gaan en spoedig zullen ze in kennis gesteld worden en zal de werkelijke drang der arbeiders heersen naar eenheid en zullen ze het hunne bijdragen om vlug deze nieuwe organisatie van het N.V.V. (! Red. W.N..) tot één grote en sterke vakbeweging van Nederland te maken.
De nieuwe organisatie van het N.V.V.? Wat bedoelt Kupers daarmee? Het kan aan de Vlaamse tekst liggen en wij hopen dit, maar het is toch niet precies de nieuwe organisatie van het N.V.V. die zal ontstaan! Wanneer de eenheid tot stand komt, zal het de organisatie zijn van het N.V.V. en de E.V.C. en naar wij hopen ook van de Katholieke en Christelijke arbeiders.

Open en klare taal geboden!

Wij ontnemen het recht niet aan Kupers om interviews toe te staan, maar laat hij dan ook volkomen juist zijn in zijn inlichtingen of laat hij anders zwijgen. Wij zullen elkaar in de toekomst zeer zeker nodig hebben, maar dan is open en klare taal een eerste vereiste.

J. v. T.

NOOT VAN DE REDACTIE
Deze gegevens ontleend aan „Paraat" van 4 Augustus.

AFDELINGSNIEUWS

MOTIE AAN DE REGERING
Het personeel van de firma Bührmann's Papiergroothandel te Amsterdam, nam op een op 24 October j.l. gehouden vergadering de volgende motie aan en heeft deze inmiddels aan de regering gezonden:
„Het prijzenpeil gaat ver uit boven dat van het inkomen. Van dit inkomen kan in het noodzakelijke voor levensonderhoud niet meer worden voorzien.
Het is dringend nodig, middelen te beramen, waardoor een algehele prijsverlaging op korte termijn wordt doorgevoerd.
Verzoekt de regering dienovereenkomstig te handelen".

Voor de bedrijfscommissie:
(w.g.) H. van Brederode, voorz.
L. H. Kroneberg, secr.

STAKING BIJ VROOMEN
De arbeiders bij de N.V. Handelmaatschappij Jac. Vroomen, zijn sinds 16 October j.l. in staking. Hiervan wordt de pers eerst thans in kennis gesteld, omdat terstond na het uitbreken van het conflict de directie zich bereid verklaarde tot oplossingen en onderhandelingen. Nu de staking een week duurt, blijkt, dat de directie met deze toezeggingen steeds de methode blijft volgen, die zij reeds 8 à 10 weken toepast: traineren en nog eens traineren.
De arbeiders eisen een loonsverhoging van *f* 0.07 per uur, om daarmee gelijk te komen met de lonen, die in soortgelijke bedrijven worden betaald. Zij komen dan op een loon van 68 en 74 cent per uur, wat ook volgens de directie niet te hoog is.

DE STAKING TE NOORDWOLDE
De staking der rietbewerkers te Noordwolde duurt nog steeds voort. Het gelukt steeds meer hen die aan het werk zijn gebleven (meestal leden der moderne bond) te bewegen eveneens het werk neer te leggen. Door de „officiële instanties" wordt op alle manieren tegengewerkt. Zo werd een onzer mensen die met een steunlijst bij neringdoenden werkte door de politie aangehouden en de steunlijst in beslag genomen.
Door de kameraden die op advies van de E.V.C. op de door ons gestelde voorwaarden aan het werk zijn gegaan, wordt op uitstekende wijze gesteund. Bravo jongens.

JOH. MOOY.

ROTTERDAM METAAL
Woensdag 17 October j.l. vergaderde de bedrijfsgroep voor de metaalindustrie der E.V.C. Op deze vergadering stelde het voorlopig bestuur zijn functies ter beschikking. Na discussie werd besloten het gehele bestuur te handhaven en uit te breiden. De samenstelling is nu als volgt: Voorz.: J. Gaal; secr.: E. Adamse, Heer Danielstraat 100 b; penningm.: G. v. Leeuwen; 2e voorz.: D. v. Vliet; 2e secr.: J. Hendriks; 2e penningm.: A. v. Dijk; Commissarissen: J. Jansen, N. Vogelzang, H. v. d. Hamer, G. Smol en G. Sterkman.
Tot vrijgesteld bestuurder werd benoemd de heer G. Sterkman. Verder tot leden van de controlecommissie, de kameraden Mekkers en Troost.

A. v. DIJK, voorl. secr.

VERLOREN
Op de vergadering van 26 October in het Concertgebouw heeft iemand een paar leren handschoenen, met bont gevoerd, laten liggen. De vinder wordt vriendelijk verzocht deze terug te bezorgen op het kantoor E.V.C. Bouwvak, Hemonylaan 27.

HET WEKELIJKSE ZEGELTJE
In de week van 5 tot en met 10 November moet het zegeltje in vakje 45 worden geplakt.

Landelijke Conferentie Transport

Op de landelijke conferentie der bedrijfsgroep Transport, welke gehouden werd op 27 October j.l. te Amsterdam, werd besloten de dagelijkse leiding van het landelijk bestuur geheel uit Rotterdamse bestuurders te doen bestaan.
Hierin werden gekozen de heren Smit, voorz., v. d. Berg, secr., Schotting, penningm. Als overige bestuurders werden gekozen: Christoffels (Kampen), Schobbe (Maastricht), Peters (Deventer), Roozen (Dordrecht), Blom (Den Haag), Rokers (Schiedam), Luyning (Groningen), terwijl de afdeling Amsterdam nog een vertegenwoordiger in het land. bestuur zal aanwijzen.
Het landelijk secretariaat is gevestigd bij den heer A. v. d. Berg, Huygensstraat 13, Rotterdam W.
Er werd verder een financiële regeling getroffen betreffende de kosten van het landelijk apparaat. Besloten werd hiervoor 4 cent per lid te heffen.
Tenslotte werd besloten eisen voor loon- en arbeidsvoorwaarden te ontwerpen en daarvoor een landelijke actie te voeren.

WORMERVEER
Afd. Voeding- en Genotmiddelen
Te Krommenie werd een huishoudelijke vergadering gehouden ter bespreking van de richtlijnen voor de districtsconferentie.
Na uitvoerige discussie werden de afgevaardigden naar de conferentie benoemd en de richtlijnen goedgekeurd.
Er werd medegedeeld, dat een sprekerscursus zal worden georganiseerd, waarvoor men zich kan opgeven bij den heer H. Roedema, Prins Hendrikstraat 33, Krommenie. Er werd opgewekt het ledental, dat momenteel reeds 758 bedraagt, snel op te voeren.

H. W.

CORRESPONDENTIE
W. v. d. E. te Halfweg. — Wij ontvingen uw interessante brief. Wat lonen en pensioenen betreft zijn wij van mening hier geen uniform schema voor te moeten geven. Aanpassen aan de prijzen en levensbehoeften is o.i. de juiste oplossing. De *f* 2.50 voor de stakers in dank ontvangen.
J. Kaat te Zaandijk. — Het door u ingestuurde discussieartikel over „Vakbond, Democratie en Vrede" is door ons niet ontvangen. Indien u het eventueel in duplo heeft gemaakt, verzoeken wij opnieuw inzending.

WERKERS UIT HET G.E.B.
Werkersvergadering op Vrijdag 9 Nov. '45 te 8 uur, Kloveniersburgwal 139. Aller opkomst dringend gewenst.

TRAMVERGADERING
Woensdag 14 November a.s. ledenvergadering Tram in gebouw Frascati, Nes. Zaal open 7.30 uur. Aanvang 8 uur. Komt allen.

BEDRIJFSGROEP BOUWVAK A'DAM
Donderdag 15 November a.s. ledenvergadering in Frascatie. Opening zaal 7.30 uur. Aanvang 8 uur.

Het Bestuur

TRANSPORT AMSTERDAM
Onze leden, werkzaam bij de firma S. Koppe, Graansilo en Nieuwe Rijnvaart Mij. worden vanaf heden niet meer in het bedrijf, maar door den bode aan huis gecontribueerd.
Wij verzoeken hen hier goede nota van te willen nemen.

K. R.

Ensemble Lotte en Alex Wins

IN STUDIE DE E.V.C.-REVUE:

„WERKEND NEDERLAND TREEDT AAN !"

door ALEX WINS

met medewerking van een 1ste klas gezelschap van bij de E.V.C. aangesloten beroepsartisten.
Van 10 Januari tot 15 April nog vrije data
VRAAGT SPOEDIG INLICHTINGEN
Ensemble LOTTE en ALEX WINS,
TOPAASSTRAAT 21, A'dam-Z.
Telefoon 21898.